

parte un ghid pentru cunoașterea numărului familiilor de băjenari care s-au reîntors peste Dunăre.

Catagrafile din 1834 arată că, așa cum se sublinia mai sus, nu absolut toate cifrele date pe familii și județe din statistica lui Kiselef sînt exacte. Dacă luăm, de pildă, jud. Ialomița, constatăm că numărul de familii (205) dat de Kiselef în 1831 este greșit. Astfel, în 1834 ocîrmuirea aceluiași județ trimitea la București patru catagrafii, și anume: una pentru băjenarii înscrși în statistica lui Kiselef din 1831 și existenți și acum (1834) (care cuprinde 156 de familii repartizate în 14 așezări omenesti¹) și o a doua care cuprinde 55 de familii trecute la nord de Dunăre tîrziu, în 1832, și așezate în cinci localități². A treia catagrafie cuprinde 141 de familii, care fuseseră înregistrate în statistica lui Kiselef, dar care acum, în 1834, nu mai existau³. În marea lor majoritate, acestea se reîntorseseră pe malul drept al Dunării. Puțini fugiseră în alte sate sau muriseră de holeră. În sfîrșit, se adaugă o a patra listă de opt patentari din Călărași, existenți și în catagrafia lui Kiselef⁴. De aici rezultă că ocîrmuirea județului Ialomița înregistrase în 1831 nu 205 familii (cifra din statistica lui Kiselef), ci 305, dintre care 156 plus 8 existau încă în 1834, iar alți 141 nu se mai aflau.

În schimb, pentru județul Dolj, cifra dată de Kiselef (405 familii) este reală. Aici se dă întîi o catagrafie de cele 286 de familii înscrise în 1831 și existente în 1834, la care se adaugă o a doua, cuprinzînd alte 125 de familii (reîntorși, morți, mutați în satele aceluiași județ, la Craiova sau în alte județe), adică un total de 411 familii, cifră aproape egală cu aceea din 1831⁵. La fel, la Rimnicu-Sărat cifrele corespund. Situația celor 117 familii din statistica lui Kiselef era acum următoarea: 52 de familii existente (32 la Focșani, 16 la Rimnic etc.), iar 65 lipseau (48 de familii din Voitin⁶ plecaseră în Turcia, alții în alte locuri, morți etc.). O cifră oarecum apropiată se dă și pentru județul Romanai: 405 în 1831 și 349 în 1834⁷. Alte județe, ca Olt, Vlașca ș.a., nu fac catagrafii speciale, ci arată doar modificările survenite în ultimii trei ani (mutați dintr-un sat într-altul, fugiți, veniți din alte părți, reîntorși, peste Dunăre ș.a.)⁸.

Deoarece spațiul nu permite să intrăm și în alte considerații asupra catagrafiilor din 1834, ne mulțumim să dăm rezultatul final al aceluiași catagrafii. Astfel, la 5 noiembrie 1834, Vistieria comunica domnitorului Ghica că, după ultimele catagrafii speciale pentru băjenari, urmau să plătească darea capitației (pe jumătate) 2 970 de familii ce se aflau în țară la 1 ianuarie același an. Intervenind însă pașa Rusciukului, mai trecuseră Dunărea alte peste 300 de familii. Așadar, dacă pînă în august 1833 se întorseseră 1 796 de familii, de la această dată și pînă în noiembrie 1834 mai plecaseră și altele. În fine, Vistieria afirma că în noiembrie 1834, cînd s-au oprit plecările, au rămas în Țara Românească circa 2 670 de familii țărănești. La acest număr se reduc deci familiile țărănești

¹ *Ibidem*, f. 168—172.

² *Ibidem*, f. 178—179.

³ *Ibidem*, f. 181.

⁴ *Ibidem*, f. 180.

⁵ *Ibidem*, f. 93—119.

⁶ *Ibidem*, f. 47 și 49—50.

⁷ *Ibidem*, f. 62—66.

⁸ *Ibidem*, f. 186—187 și 189—190.